

LBRIS

We know
books

Diana Bădițescu

Gândește-mă

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2023

„Gândește-mă” reprezintă nici mai mult, nici mai puțin de un suflet în versuri. Am gândit realizarea cărții încă de când primele rânduri ce au căpătat un sens pentru mine au fost scrise pe caietul vechi. Pentru tot ceea ce se regăsește aici nu am explicație, însă sper ca această carte să fie primită cu același drag cu care eu am scris-o.

Pentru Diana de la 15 ani și pentru fiecare dintre voi care va citi un rând scris de mine, promit să las sufletul să zboare, chiar și atunci când nu mai există speranță.

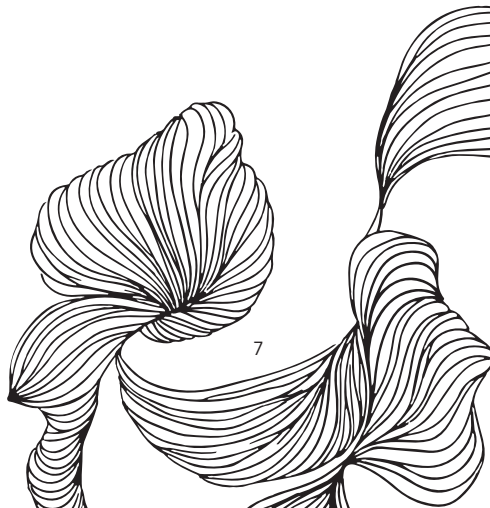
Gândește-mă o secundă, un minut, un vis.

Gândește-mă ca și când nimic nu e promis...

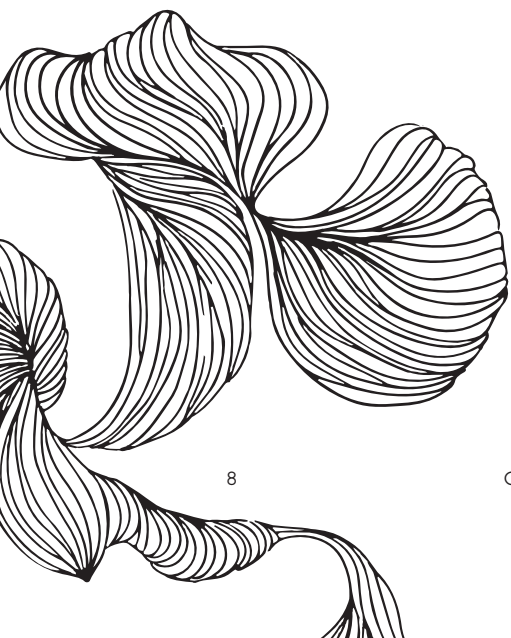
Vă promit să vă gândesc pe fiecare dintre voi azi, mâine și-n fiecare zi și îmi promit mie să nu mă opresc nicidecum din scris.

GÂNDEȘTE-MĂ

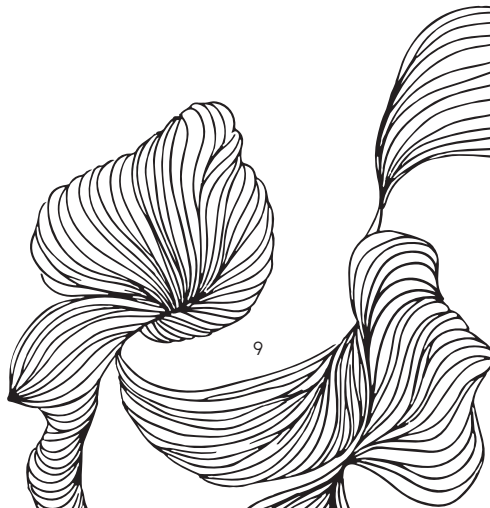
Ești cafeaua fiecărei dimineți
Și fericirea fiecărei vieți
Ești caimacul fiecărei veri
Și iubirea fiecărei seri
Așa că fii ceva al fiecărei zi
Căci ești o lumină în tot ce poți să fi.

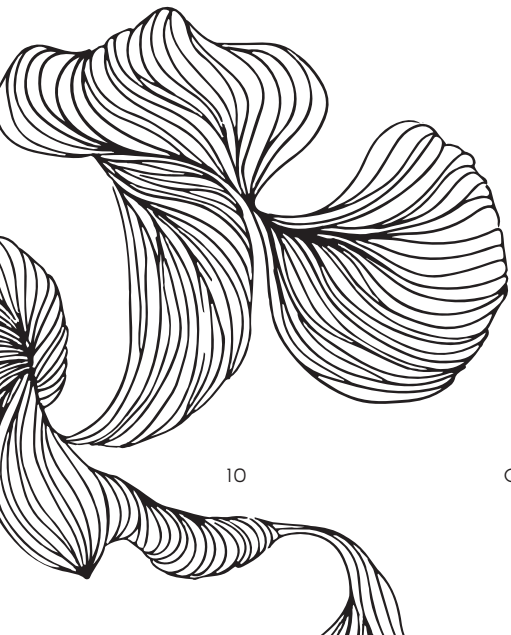
7 zile din 6 dacă ar fi
Pe toate la tine în brațe
Le-aș trăi
M-aș trăi pe mine și ne-am trăi pe noi
Și toate astea să se-ntâmpile
De luni până joi
Căci lumea toată ar fi prea mică
Să-mi număr zilele cu tine
Și viața mea e ca o sticlă
Fără dop, dar plină de iubire.

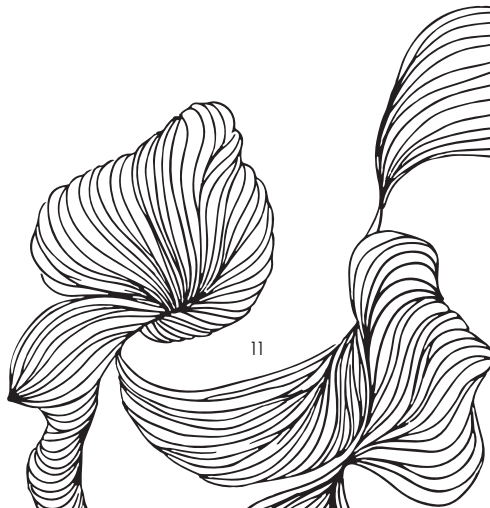
Mi-e dor să îmi smulgi un zâmbet
Într-o doară
Mi-e dor să îți smulg un surâs
De primăvară
Așa că poate ar fi cazul
Să ne tot zâmbim
Dar nu atât de mult
Că poate ne îndrăgostim.

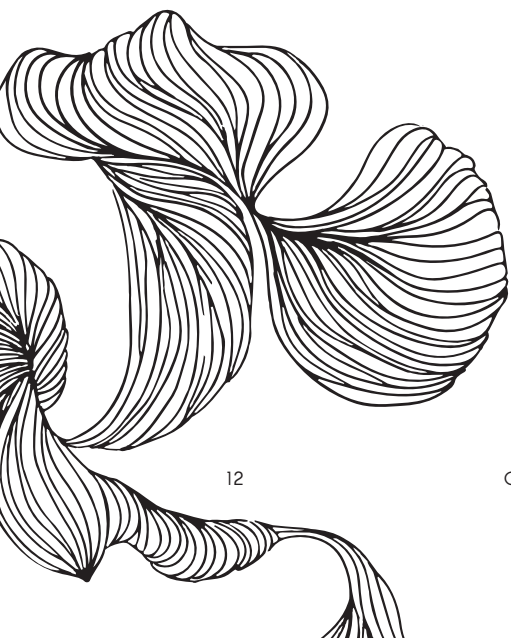
Știi, dacă aș putea
Te-aș regreta,
Dar eu nu fac asta
Pentru că sunt a ta
Asa că dacă vreodată m-ai uita
Să știi că pentru mine tu erai
Nimic mai mult decât
Floarea poeziei în tramvai.

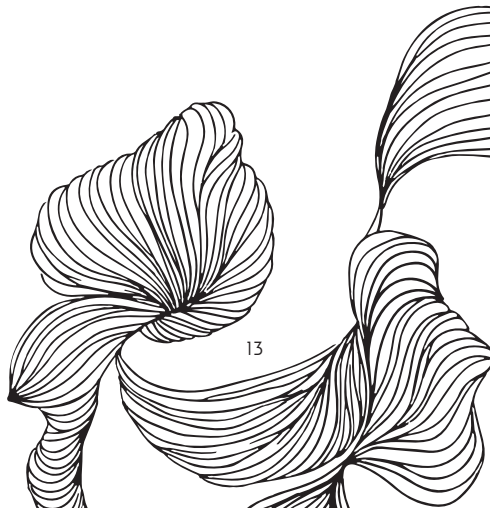
Hai, fugi
E vremea ta, iubire
Fugi de oamenii ca noi
Care te căutam în disperare
Ca și când ai buze moi
Să săruți cu obrazul valul
Și să stai pe-al său nisip
Cum stă dragostea în soare
Și-asteaptă să fi răsărit.

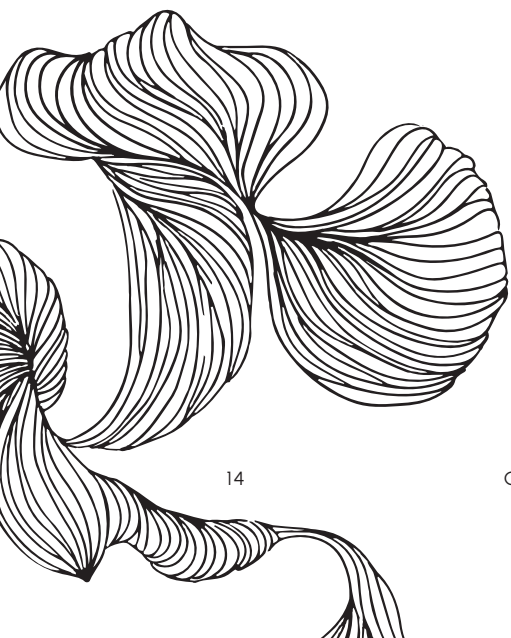
Zâmbetul de azi pe care
De la tine l-am primit
A fost unica scăpare
Din orașul plictisit
Iar dacă o mulțumire nu ar fi de ajuns
Promit să-ți mai trimit un zâmbet în plus
Și dacă zâmbetul ajunge
Să-mi dai un semn că l-ai primit
Căci și o ploaie ar putea s-alunge
Soarele din orașul plictisit.

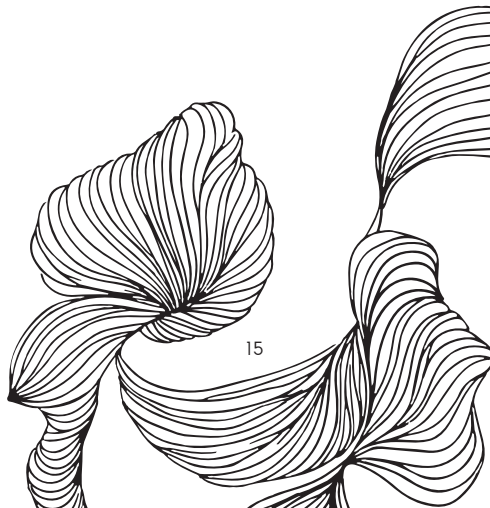
Povestea mea a fiecărei zile
O adun și o înmulțesc cu tine
Și așa îmi dă la final
Un rezultat ce se măsoară ca o fericire
în sistem zecimal
Dacă te scad
Rămâne câtul
Și apoi te mai împart doar cu sărutul.

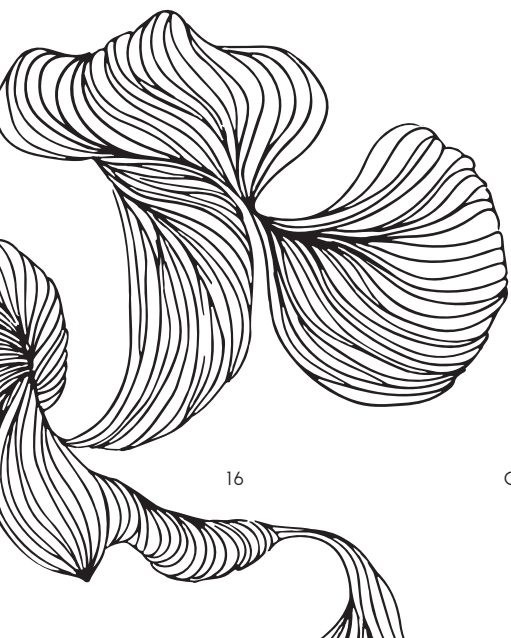
Iubirea mea de zi cu zi
O înmulțesc cu tine, orice-ar fi
Apoi o împart cu ce mă amăgesc
Și rămân c-un zâmbet aproape ștregăresc
Mai adun puțină bucurie
Pe care am furat-o în ziua dintr-o mie
Și adun cu tot ce simt acum
Si după egal rămâne doar scrum.

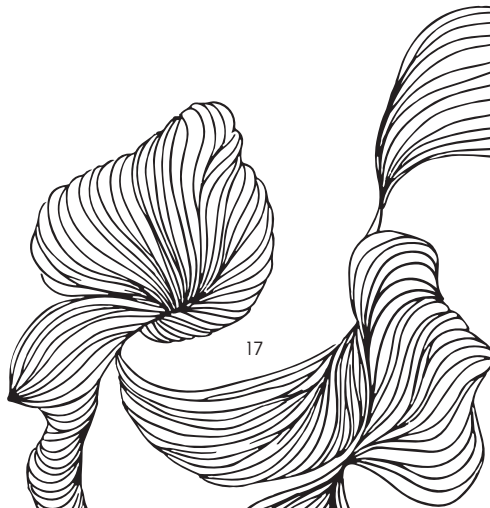
Ești așa frumoasă când zâmbești
Dacă te-ai vedea, ai înțelege
De ce nu pot să aflu când îți pierzi speranța
Căci doar eu am avut șansa
Să fii a mea cu zâmbete cu tot
Și fericirea să ți-o scriu în palmă, dacă pot.

Să zbor cu tine ar fi un vis
De aici și până unde mi-ai promis
Iar dacă am fugi pe-un nor
Mă vei găsi plină de dor
De dorul tău aș fi secată
Iar lumea prea împrăștiată
Așa că stai să mai privim
O clipă la tot ce iubim
Să ne privim cu dragoste, a mea cea mai mare
pacoste.

Lumea asta fără noi
S-ar termina într-o zi de joi
Joi minus doi rezultă noi
Așa că noi doi n-am putea fi doar joi.
Putem fi marți, să fie simplu
O săptămână să se împartă la doi
Să fie luni, să fie timpul
Ce ne unește pe amândoi
Aș zice „vineri nu e cazul”
Că-i ultima noastră seară
Care îmi umple obrazul
Cu sărutul tău de vară.

Tu și cu mine în lumea asta mică
Dacă am fi într-o barcă
Lumea ne-ar purta pică
Pentru că am pleca
Oriunde și oricând
Cu bani de buzunar și tot ce avem în gând.
Și-așa lumea fără noi
S-ar gândi c-am fi doar doi
Într-o barcă, pe o ață
Și o iubire de o viață.

